

- Θη. κήρυξιν Ἑρμοῦ πίκυνος, ὡς θάψῃς νεκρούς;
 Αδ. κάπειτά γ' οἱ κτανόντες οὐκ ἐῷσί με.
 Θη. τί γὰρ λέγουσιν, ὅσια χρήζοντος σέθεν;
 Αδ. τί δ'; εὐτυχοῦντες οὐκ ἐπίστανται φέρειν.
 Θη. ζύμβουλον οὖν μ' ἐπῆλθες; ἢ τίνος χάριν;
 Αδ. κομίσει σε, Θησεῦ, παῖδας Ἀργείων θέλων. 125
 Θη. τὸ δ' ἄργος ἡμῖν ποῦ ἔστιν; ἢ κόμποι μάτην;
 Αδ. σφαλέντες οἰχόμεσθα· πρὸς σὲ δ' ἤκομεν.
 Θη. ἰδίαί δοκῆσάν σοι τόδ' ἢ πάσῃ πόλει;
 Αδ. πάντες <σ> ἴκνουσιν Δαναῖδαι θάψαι νεκρούς. 130
 Θη. ἐκ τοῦ δ' ἐλαύνεις ἑπτὰ πρὸς Θήβας λόχους;
 Αδ. δισσοῖσι γαμβροῖς τήνδε πορσύνων χάριν.
 Θη. τῷ δ' ἐξέδωκας παῖδας Ἀργείων σέθεν;
 Αδ. οὐκ ἐγγενῆ συνῆψα κηδείαν δόμοις.
 Θη. ἀλλὰ ξένοις ἔδωκας Ἀργείας κόρας;
 Αδ. Τυδεῖ <γε> Πολυνεΐκει τε τῷ Θηβαιγενεῖ. 135
 Θη. τίν' εἰς ἔρωτα τῆσδε κηδείας μολών;
 Αδ. Φοίβου μ' ὑπῆλθε δυστόπαστ' αἰνίγματα.
 Θη. τί δ' εἶπ' Ἀπόλλων παρθένους κραινῶν γάμον;
 Αδ. κάπρωι με δοῦναι καὶ λέοντι παῖδ' ἐμῷ. 140
 Θη. σὺ δ' ἐξελίσσεις πῶς θεοῦ θεσπίσματα;
 Αδ. ἐλθόντε φυγάδε νυκτὸς εἰς ἐμὰς πύλας
 Θη. τίς καὶ τίς; εἶπέ· δύο γὰρ ἐξαυδαῖς ἅμα.
 Αδ. Τυδεὺς μάχην συνῆψε Πολυνεΐκης θ' ἅμα.
 Θη. ἢ τοῖσδ' ἔδωκας θηρσὶν ὡς κόρας σέθεν;
 Αδ. μάχην γε δισσοῖν κνωδάλοιν ἀπεικάσας. 145
 Θη. ἦλθον δὲ δὴ πῶς πατρίδος ἐκλιπόνθ' ὄρους;
 Αδ. Τυδεὺς μὲν αἷμα συγγενὲς φεύγων χθονός.
 Θη. ὁ δ' Οἰδίπου <παῖς> τίνι τρόπῳ Θήβας λιπών;